

[Ministeren for skatter og afgifter]

opfattelse, at der er et sådant aktuelt behov, rejser spørgsmålet sig, hvilke midler man så vil bringe i anvendelse. Hr. Ellemann-Jensen kom med nogle udtaleler, der kunne tolkes derhen, at når socialdemokratiet i forbindelse med dette lovforslag foreslår, at man skal fjerne de 500 kr.s ekstraordinær forhøjelse, er det nok, fordi vi ikke vil leve op til den besparelsesramme, der i øvrigt har været enighed mellem socialdemokratiet og venstre om. Dette kan jeg afkræfte, men jeg kan sige, at vort skøn er, at vi ud over den budgetmæssige forbedring, der ligger i besparelsen, har skønnet, at der er et behov for en yderligere forbedring af statens finanser, og at situationen netop nu er til at ophæve den ekstraordinære forhøjelse, som blev gennemført i sin tid.

Hvis hr. Ellemann-Jensen og andre har den opfattelse, at der i situationen er et behov for at gøre, hvad man kan, for at styrke statens finanser, så er dette altså en af mulighederne. Jeg tror, hr. Ellemann-Jensen vil få meget svært ved at finde yderligere besparelser ud over den ramme, venstre og socialdemokratiet har aftalt med hinanden, og det forekommer mig derfor ikke særlig realistisk, at det er en vej, der kan betrædes. Men der er selvfølgelig andre muligheder, og der er også flere ordførere, der har været inde på andre muligheder.

Hr. Rahbæk Møller og hr. Bernhard Baunsgaard var inde på, at den form for styrkelse af statens finanser, der ligger i at fjerne en forhøjelse af personfradragene, i virkeligheden er asocial. Jeg har ved andre lejligheder lyttet intenst til hr. Bernhard Baunsgaards argumentation omkring denne problemstilling, og jeg vil ikke undlade at sige, at det forekommer mig, at hr. Bernhard Baunsgaards argumentation bider sig selv en lille smule i halen, fordi man fra hr. Bernhard Baunsgaards side nærmest giver udtryk for, at progressionen i vores skattesystem, på vores skatteskala, ikke er tilstrækkelig stærk, og vel i og for sig også giver udtryk for, at de, der har lave skattepligtige indtægter, faktisk også er dem, der økonomisk set er dårligst stillet i vores samfund.

Jeg har den opfattelse – det er også en bemærkning til hr. Rahbæk Møller – at progressionen i vores skattesystem i realiteten er meget stærk og efter min opfattelse faktisk ikke kan tåle at blive stærkere. Det, der er

galt, er, at man kan fradrage sig ud af denne progression. Men ved netop at følge den linje, som hr. Bernhard Baunsgaard står for – og som jeg forstod hr. Rahbæk Møller ligesom ville støtte sig til – er man altså ved at yde et tilskud til en stor gruppe personer, som har haft mulighed for at fremskaffe sig relativt lave skattepligtige indtægter via det fradragssystem, vi har. Jeg kan principielt være enig med hr. Bernhard Baunsgaard, men under den forudsætning, at man havde fået gennemført en fradragssanering. Så længe man ikke har gennemført en fradragssanering, tror jeg ikke, hr. Bernhard Baunsgaards argumentation kan holde for en nærmere efterprøvelse. I hvert fald vil jeg sige, at billedet er noget mere nuanceret end det, hr. Bernhard Baunsgaard normalt fører frem.

Fru Aase Olesen vil jeg gerne takke for den principielle tilslutning, men jeg forstod også, at tilslutningen var givet under det forbehold, at der kom en samlet løsning, hvori dette forslag kan indpasses. Jeg kan sige, at fra regeringens side er det et forslag, som vi netop ønsker præsenteret i den bredere sammenhæng, som kommende lovudspil skal vurderes i. Vi har altså fundet i denne bredere sammenhæng, at der er konkret behov for en vis styrkelse – jeg vil godt tillade mig at sige: en meget begrænset styrkelse – af statens finanser. Jeg tror, mange andre ville sige ud fra andre begrundelser, at der kunne være behov for en langt kraftigere styrkelse af statens finanser end det, vi har foreslået, og som ligger i dette forslag.

Fru Aase Olesen gjorde nogle bemærkninger om det bilag, som er fremsendt til skatte- og afgiftsudvalget, og hvoraf det fremgår, at jeg har ændret forskudsregistreringen på baggrund af det samtykke, som – og det skal jeg understrege – et flertal i udvalget gav mig. Det kan godt være, det skulle have været trukket lidt stærkere frem, at det var et flertal i udvalget, der gav samtykke til denne ændring. Jeg har i udvalget gjort nærmere rede for, hvorfor jeg fandt, at det var nødvendigt for mig at få den parlamentariske dækning.

Jeg har noteret mig de principielle synspunkter, fru Aase Olesen har på dette område, og jeg vil sige, at jeg er ikke uenig i det principielle, men der kan altså aktuelt, konkret, opstå situationer, hvor man må prøve at få grundlag for en beslutning, som kan sikre